

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Načeradským v hlavním líčení konaném dne 15. února 2021 v Kladně

takto:

Obžalovaná S [redacted] **L** [redacted], narozená [redacted] v Chomutově, nezaměstnaná, bytem [redacted], [redacted], adresa pro účely doručování [redacted], [redacted],

je vinna, že

dne 26. 5. 2020 v době od 13:50 hodin do 15:00 hodin v budově Okresního soudu v Kladně na adrese nám. Edvarda Beneše č. p. 1997 v Kladně, předložila při hlavním líčení konaném u uvedeného soudu pod sp. zn. 3 T 177/2019, falzifikát potvrzení o zaplacení výživného ze dne 6. 1. 2020, jenž sama vytvořila tím, že využila originálního podpisu D [redacted] B [redacted] z potvrzení o úhradě výživného za měsíc prosinec 2012, kolem něhož dopsala text s cílem přesvědčit soud o úplné úhradě dlužného výživného v předmetné věci, čímž chtěla docílit ve smyslu § 226 písm. e) tr. řádu zproštění obžaloby, a dále zánik její zákonné povinnosti uhradit dlužné výživné, přičemž takto činila se záměrem, aby bylo na předložený listinný důkaz nahlíženo jako na pravý,

tedy

v trestním řízení předložila pozměněný listinný důkazní prostředek, který měl podstatný význam pro rozhodnutí, v úmyslu, aby byl použit jako pravý, a čin spáchala v úmyslu získat pro sebe prospěch,

čímž spáchala

přechin maření spravedlnosti podle § 347a odst. 1, 3 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku (dále jen „tr. zákoník“),

a odsuzuje se

za tento přečin a za přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, kterým byla shledána vinnou rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 13. 7. 2020, č. j. 3 T 177/2019-160, který nabyl právní moci dne 13. 7. 2020 a za přečiny zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, kterými byla shledána vinnou trestním příkazem Okresního soudu v Chomutově ze dne 16. 7. 2020, č. j. 47 T 78/2020-167, který nabyl právní moci dne 17. 10. 2020,

dle § 347a odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 14 (čtrnácti) měsíců.

Dle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá. Dle § 82 odst. 1 se obžalované stanoví zkušební doba v trvání 30 (třiceti) měsíců.

Dle § 82 odst. 2 tr. zákoníku ve spojení s § 48 odst. 4 písm. i) tr. zákoníku se obžalované ukládá povinnost, aby ve zkušební době dle svých sil spolu s běžným výživným hradila rovněž dlužné výživné.

Dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se ruší výroky o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 13. 7. 2020, č. j. 3 T 177/2019-160, a z trestního příkazu Okresního soudu v Chomutově ze dne 16. 7. 2020, č. j. 47 T 78/2020-167, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Odůvodnění:

1. Obžalovaná je na základě obžaloby podané ke zdejšímu soudu dne 12. 11. 2020 stíhána pro skutek uvedený výše, který obžaloba právně kvalifikovala jako přečin maření spravedlnosti podle § 347a odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku. Na základě provedení dokazování dospěl soud k závěru o vině obžalované tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.
2. Hlavní líčení proběhlo v nepřítomnosti obžalované, která byla řádně vyslechnuta k věci v přípravném řízení, byla jí dána možnost seznámit se spisem na závěr vyšetřování a rovněž jí byla řádně doručena obžaloba a předvolání k hlavnímu líčení. Soud shledal, že ve věci lze spolehlivě rozhodnout a účelu trestního řízení dosáhnout i bez přítomnosti obžalované, která se na hlavní líčení nedostavila a toliko se formou e-mailu omluvila pro nemoc s tím, že souhlasí s projednáním věci v její nepřítomnosti.
3. V přípravném řízení se obžalovaná při výslechu k předmětné trestné činnosti plně doznala s tím, že předmětný falzifikát sama vytvořila za účelem, aby se vyhnula dalšímu placení výživného. Uvedla, že svého jednání lituje a už by nic takového znovu nespáchala.
4. Obžalovaná je dále usvědčována listinnými důkazy.
5. Obžalovaná byla ve věci zdejšího soudu sp. zn. 3 T 177/2019 rozsudkem ze dne 13. 7. 2020 shledána vinnou přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se zjednodušeně řečeno dopustila tak, že v době od října 2018 do srpna 2019 včetně neplnila řádně svou vyživovací povinnost ke své nezletilé dceři A ■■■ B ■■■, narozené ■■■, přestože jí byla soudem stanovena povinnost přispívat na její výživu částkou 800 Kč měsíčně k rukám otce nezletilého pana D ■■■ B ■■■. Soud dle odůvodnění neuvěřil výpovědi obžalované, že dlužné výživné v částce 12 800 Kč otci uhradila dne 6. 1. 2020, ani pravosti obžalovanou předloženého potvrzení, které mělo tuto úhradu dokládat. Obžalované byl uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 70 hodin a přiměřená povinnost, aby podle svých sil hradila spolu s běžným výživným rovněž dlužné výživné. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 13. 7. 2020.

6. Dle zprávy zaslané dne 10. 3. 2020 z e-mailové adresy [REDAKCE] na adresu soudce zdejšího soudu Mgr. Víta Sochovského, který vedl řízení ve výše citované věci, obžalované se v e-mailu omluvila z důvodu probíhající mobiliární exekuce z jednání soudu konaného toho dne a do přílohy vložila fotokopii údajně zachycující doklad o tom, že v lednu 2020 předmětné dlužné výživné uhradila. Z protokolů o hlavním líčení zdejšího soudu ze dnů 26. 5. 2020 a 3. 7. 2020 ve věci sp. zn. 3 T 177/2019 plyne, že obžalovaná soudu předložila kopii listiny, dle které pan D [REDAKCE] B [REDAKCE] v Kladně 6. 1. 2020 potvrdil uhrazení výživného na nezletilou A [REDAKCE] B [REDAKCE] za období od října 2018 do ledna 2020 v celkové částce 12 800 Kč, přičemž obžalovaná před soudem na tuto listinu opakovaně poukazovala jako na důkaz o úhradě výživného s tím, že text sama napsala a pan D [REDAKCE] B [REDAKCE], coby k výživnému oprávněný otec nezletilé, pak listinu před ní podepsal, aby potvrdil úhradu výživného. K dotazům nebyla schopna vysvětlit, proč jsou části textu psané různými pery, popřela, že by byla část textu vymazávána. Následně dle protokolu v dané věci ze dne 13. 7. 2020, kdy byl předložen originál údajného potvrzení z 6. 1. 2020 a bylo samosoudcem poukázáno na zjevné nesrovnalosti a podobnost se starším potvrzením z roku 2012, obžalovaná ještě před rozhodnutím soudu ve věci v rámci své závěrečné řeči přiznala, že předmětný doklad zfalšovala.
7. Součástí listinných důkazů je originál obžalovanou předloženého potvrzení z 6. 1. 2020, který lze srovnat s kopií potvrzení o úhradě výživného za měsíc prosinec 2012. Obžalovanou předložený originál datovaný 2020 odpovídá pruhu papíru ze spodní části staršího potvrzení, podpisy obžalované a otce se zcela shodují včetně umístění a proti světlu jsou na verzi z roku 2020 viditelné stopy textu v místech, kde by dle kopie staršího potvrzení měl být původní text. Z hlediska rozvržení textu je patrné, že text je vertikálně nahuštěn do neodpovídajícího prostoru, takže podpisy nejsou přirozeně odsazeny od bloku textu, u jména matky dochází i k částečnému překrytí textu a podpisu. Na první pohled je patrné použití zcela jiné propisovací tužky u podpisu otce, podpis matky je na rozdíl od zbytku textu rozpitý (na rubu patrné skvrny od kapaliny), což odpovídá použití plnicího pera, má také tloušťku neodpovídající zbytku (nerozpitého) textu, vše odpovídá použití nejméně tří různých psacích potřeb.
8. Ze spisu Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 47 T 78/2020 plyne, že obžalovaná byla trestním příkazem tohoto soudu ze dne 16. 7. 2020 shledána vinnou, že se dopustila dvou přečinů zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, kdy zjednodušeně řečeno řádně neplnila svoji vyživovací povinnost v době od 10. 12. 2018 do 15. 5. 2020 ke svému nezletilému synovi L [REDAKCE] K [REDAKCE], narozenému [REDAKCE], a v době od 13. 9. 2019 do 10. 2. 2020 ke své nezletilé dceři A [REDAKCE] B [REDAKCE], narozené [REDAKCE]. Obžalované byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 12 měsíců. Tento trestní příkaz byl obžalované doručen dne 8. 10. 2020 a nabyl právní moci dne 17. 10. 2020.
9. Dle opisu rejstříku trestů má obžalovaná vedle již zmíněných dvou odsouzení pouze jeden starší záznam, kdy jí Okresní soud v Chomutově rozsudkem zde dne 28. 11. 2017 shledal vinnou přečinem zpronevěry podle ustanovení § 206 odst. 1, 3 tr. zákoníku. Byl jí uložen podmíněný trest odnětí svobody, v jehož zkušební době se k 9. 7. 2020 osvědčila uplynutím roční lhůty od konce zkušební doby a nyní se již k tomuto odsouzení nepřihlíží.
10. V opise z evidence přestupků má obžalovaná tři záznamy pro přestupky proti majetku dle ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, kdy všechna

rozhodnutí spadají do roku 2020. Poslední rozhodnutí je z 29. 12. 2020 a nabylo právní moci dne 23. 1. 2021.

11. Soud shledal, že za dané situace by bylo neúčelné a nevhodné přistoupit ke znaleckému zkoumání předmětných listin co do jejich pravosti a způsobu jejich vyhotovení. Obžalovaná se k činu plně doznala, její doznání odpovídá tomu, jak soud mohl sám posoudit předmětnou listinu, která i bez odborného posouzení jeví veškeré znaky padělku, respektive že obžalovanou předložené potvrzení vzniklo oddělením části potvrzení z prosince 2012 a jeho úpravou tak, aby budilo dojem nového potvrzení, kdy v rámci trestní věci zdejšího soudu sp. zn. 3 T 177/2019 bylo prokázáno, že k předmětné úhradě toho dne a podpisu potvrzení otcem nezletilé nedošlo. Po hodnocení důkazů není pochyb o tom, že ke skutku došlo tak, jak je uvedeno ve skutkové větě, skutkový stav byl v potřebném rozsahu zjištěn s potřebnou mírou praktické jistoty i bez vypracování znaleckého posudku.
12. Dle ustanovení § 347a odst. 1 tr. zákoníku se dopustí přečinu maření spravedlnosti ten, kdo pro účely zahájení řízení před soudem, před mezinárodním soudním orgánem nebo trestního řízení anebo v takovém řízení předloží věcný nebo listinný důkazní prostředek, který má podstatný význam pro rozhodnutí, o kterém ví, že je padělaný nebo pozměněný, v úmyslu, aby byl použit jako pravý, anebo padělá nebo pozmění takový důkazní prostředek v úmyslu, aby byl použit jako pravý. Dle odst. 3 písm. a) tohoto ustanovení pak má být pachatel potrestán, pakliže spáchá takovýto čin v úmyslu pro sebe nebo pro jiného získat prospěch.
13. Soud nemá pochyb, že výše uvedené jednání obžalované naplnilo právní kvalifikaci dle těchto ustanovení tr. zákoníku. Obžalovaná pozměnila starší potvrzení a úmyslně ho předložila před soudem v trestním řízení, kde byla v pozici obžalované, v úmyslu, aby z něj soud jako z listinného důkazního prostředku vyšel a měl ho za pravý důkaz úhrady dlužného výživného. Obžalovaná nemohla nevědět, že je-li předmětem řízení právě to, zda a v jaké míře uhradila výživné na svoji nezletilou dceru za předmětné období, tak je zcela zásadní pro rozhodnutí soudu, zda existuje důkaz o tom, že svoji vyživovací povinnost uhradila. Svým jednáním se soud pokusila oklamat, vyvolat v něm mylný dojem, že jde o pravý listinný důkaz a tím dovést ve věci soud k rozhodujícímu závěru, že jí výživné bylo uhrazeno a tudíž soud rozhodl pro ni příznivěji. Obžalovaná rovněž sama přiznala, že předmětnou listinu pozměnila v úmyslu, aby předmětnou sumu nemusela již hradit. Obžalovaná jednala plně úmyslně a to včetně specifického úmyslu, aby tímto jednáním získala pro sebe prospěch a to jak co do pro sebe příznivějšího výsledku trestního stíhání, tak se chtěla vyhnout povinnosti předmětnou částku výživného uhradit. Jde zde o trestný čin dokonaný, jelikož pro právní kvalifikaci podle § 347a odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku je podstatné, že se jednání dle odst. 1 dopustila v úmyslu získat prospěch, nikoliv to, zda a z jakých důvodů se jí to nepodařilo.
14. Soud proto shledal obžalovanou vinnou tak, jak je uvedeno výše a následně přistoupil k uložení trestu, při čemž v intencích ustanovení § 39 tr. zákoníku přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k poměrům obžalované, k jejímu dosavadnímu způsobu života, k možnosti její nápravy a k jejímu jednání po činu. Soud postupoval podle ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku a uložil trest souhrnný k přečinům zanedbání povinné výživy, kterými byla obžalovaná pravomocně shledána vinnou ve věci zdejšího soudu sp. zn. 3 T 177/2019 a ve věci Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 47 T 78/2020, jelikož obžalovaná se veškeré této trestné činnosti dopustila dříve, než byl dne 13. 7. 2020 ve zdejší věci sp. zn. 3 T 177/2019 vyhlášen

odsuzující rozsudek. Soud uložil souhrnný trest podle ustanovení § 347a odst. 3, které je zde ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 tr. zákoníku nejprísnejší, jelikož stanoví trestní sazbou odnětí svobody od jednoho roku do pěti let.

15. Obžalované polehčuje především její doznání, kdy se v postavení obviněné formálně doznala po řádném poučení jak v této věci, tak se po materiální stránce doznala již v rámci závěrečné řeči dne 13. 7. 2020 v trestní věci, ve které předmětnou listinu použila. Byť tak učinila až poté, co byla konfrontována s nesrovnalostmi, jde obžalované ku prospěchu, že soud v dané věci rozhodoval s vědomím, že sama obžalovaná akceptuje, že jí předloženou listinu padělala, respektive pozměnila. Dále obžalované polehčuje, že před trestnou činností ve vícečinném souběhu, za kterou jí je zde ukládán jeden souhrnný trest, se dopustila pouze jednoho předchozího trestného činu, ohledně kterého se již na ní hledí, jako by nebyla odsouzena. Rovněž z hlediska typové závažnosti je její jednání, kterým naplnila skutkovou podstatu přečinu maření spravedlnosti, nižší závažnosti oproti případům, kdy se podobného jednání dopouští pachatelé v řízeních o závažnějších trestných činech. Rovněž způsob spáchání nebyl u obžalované nijak zvlášť sofistikovaný a bylo ho možné relativně snadno odhalit. Majetkový prospěch, ke kterému jednání směřovalo, je z hlediska současné právní úpravy takřka na hranici nepatrné hodnoty. Obžalované na druhé straně přitěžuje, že je jí ukládán souhrnný trest za několik přečinů, při ukládání trestu je nutné zohlednit, že jím jsou nahrazeny rušené tresty z předchozích odsouzení. Odhlédnout nelze při hodnocení obžalované rovněž od skutečnosti, že se v poslední době opakovaně dopouštěla přestupků proti majetku. Soud po zvážení uvedeného došel k závěru, že u obžalované lze ještě uložit svojí povahou výchovný trest v trvání 14 měsíců, tedy pouze dva měsíce nad samou spodní hranicí trestní sazby.
16. Soud ve smyslu ustanovení § 55 odst. 2 a § 81 odst. 1 tr. zákoníku shledal, že je na místě výkon trestu odnětí svobody podmíněně odložit, jelikož lze předpokládat, že hrozba výkonu trestu odnětí svobody tohoto trvání bude mít na obžalovanou dostatečný výchovný vliv. Pro podmíněný odklad výkonu svědčí rovněž zájem poškozených nezletilých na tom, aby obžalovaná řádně plnila jí uložené vyživovací povinnosti. Bude nyní na obžalované, zde této šance využije. Pakliže se nepoučí a své další jednání nepřehodnotí, musí počítat s tím, že soud shledá, že se ve zkušební době neosvědčila a nařídí výkon trestu odnětí svobody. V tomto ohledu soud obžalovanou zvlášť upozorňuje, že vedením řádného života se rozumí, že vyvine potřebnou snahu, aby si zajistila příjem, ze kterého bude hradit výživné na své děti, rovněž není přípustné, aby se dále dopouštěla přestupků proti majetku. Soud stanovil obžalované zkušební dobu na 30 měsíců, aby obžalovaná měla patřičný prostor ukázat, zda pro ni je podmíněný trest dostatečným ponaučením, aby dále vedla řádný život, nebo bude nutné přistoupit k výkonu trestu odnětí svobody.
17. Jelikož zde uložený souhrnný trest nahrazuje dřívější tresty uložené za přečiny zanedbání povinné výživy, soud obžalované uložil rovněž přiměřenou povinnost, aby ve zkušební době dle svých sil spolu s běžným výživným hradila rovněž dlužné výživné. Plnění této povinnosti bude jednou ze skutečností, kterou bude soud zkoumat při rozhodování, zda se obžalovaná ve zkušební době osvědčila, či nezbývá, než přistoupit k výkonu trestu odnětí svobody. Obžalovaná by měla běžné i dlužné výživné hradit doložitelným způsobem a na výzvu soudu být schopná doklady o úhradách předložit.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení u Okresního soudu v Kladně. Odvolání má odkladný účinek. K rozhodnutí o odvolání je příslušným odvolacím soudem Krajský soud v Praze.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku,
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolací soud odmítne odvolání, které nesplňuje tyto náležitosti. Odvolání lze opřít i o nové skutečnosti a důkazy.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce. Toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo k vydání bezdůvodného obohacení, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a jeho obhájce.

Odvolací soud zamítne odvolání bez věcného přezkoumání, bylo-li podáno opožděně, osobou neoprávněnou nebo osobou, která se odvolání výslovně vzdala nebo znovu podala odvolání, které v téže věci již předtím výslovně vzala zpět.

Kladno 15. února 2021

JUDr. Ondřej Načeradský, v. r.
samosoudce